

[Hans Nielsen.]

de ansvarlige Autoriteters Side, og dette er forstaaeligt nok, naar Hensyn tages til hele vor vanskelige Stilling paa det valutariske Omraade. Listen omfatter hidtil importregulerede Varer til et Beløb af ca. 150 Mill. Kr., og det er mange Penge, naar man hver Dag skal byttehandle med et Udland, som stærkere og stærkere siger: Hvad køber I hos mig, naar jeg køber saa og saa meget Smør, saa og saa mange Køer hos jer? Det har imidlertid ikke været muligt at opnaa de Konservatives Tilslutning til billigere Pris, og man maa nu haabe, at denne Liste 2 ikke bringer nævneværdige Forstyrrelser i det Arbejde, der hver Dag gøres for at skaffe Afsætning for danske Produkter i Udlandet.

Af andre Ændringer skal jeg endnu nævne, at Straffebestemmelserne er ført tilbage til Affattelsen i den gældende Lov, og at Regeringspartierne atter har maattet lade sig nøje med, at Lovens Varighed indskrænkes til et Aar. Det er ikke let at forstaa, at nogen kan tro, at den økonomiske Politik, alle Lande nu driver, og som holdes oppe af stedse stærkere økonomiske Interesser, vil blive ændret i Løbet af et Aar. Saa hurtigt afvikler man ikke økonomiske Problemer, der snart ompænder hele Verden. Af Hensyn til vort Lands erhvervsdrivende burde man derfor have fulgt Ministeren og Lovforslaget, saaledes at vi havde faaet en Ordning for 2 Aar. Det vilde i høj Grad have bidraget til mere Ro og større Sundhed i hele Forretningslivet, der nu paa ny maa bygge og leve paa en saa usikker Grund, som det korte Tidsrum af et Aar er i slige Forhold.

Jeg kan altsaa anbefale samtlige de af Handelsministeren stillede Forslag til Rigsdagens Vedtagelse. Men førend jeg slutter, vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger i Anledning af Det konservative Folkepartis særlige Betænkning. Det fremgaar af denne, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller aabenbart ønsker et historisk-politisk Opgør med Venstre her ved denne Lejlighed. I de Konservatives særlige Betænkning vender det ærede Medlem sig i et endog meget voldsomt Angreb mod Venstre og forherliger sit eget Partis profetiske Evner i de senere Aar. Jeg maa forstaa det ærede Medlem saaledes, at han vil have Venstre dømt og korsfæstet her ved denne Lejlighed for den fordærlige økonomiske Politik, som Partiet har ført siden Verdenskrigens Slutning, og jeg maa sige, at det ærede Medlems historiske Skildring er i alt væsentligt paa Hovedpunkterne rigtig og paalide-

lig. Kun mener jeg, at Venstres skæbnesvangre Brøder og Forsyndelser paa det økonomiske Omraade har været langt, langt mere fordærlig, end det er skildret af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Spørgsmaalet er kun, om det ærede Medlem er den rette til at fælde denne knusende Dom over Venstre og det økonomiske System, som Partiet har tvunget frem her i Landet i de sidste 16 Aar. Jeg har mine Tvivl i saa Henseende.

Men da man nu aabenbart skal gøre disse 16 Aars økonomiske Politik op, vil jeg ogsaa gerne sige et Par Ord, thi Øjeblikket er rigtigt valgt af det ærede Medlem. Man maa imidlertid gaa nogle Aar længere tilbage i Tiden, end det ærede Medlem Hr. Christmas Møller gør, idet han begynder med 1922. Nej, i Dag brydes Systemer og Meninger paa samme Linie og Sted, som de gjorde i Aarene efter Verdenskrigens Slutning 1918. Paa den ene Side kræver man Regulering, Restriktioner eller Told til Værn mod udenlandske Angreb paa de nationale Erhverv, og til Fremme først og fremmest af Landbrugets Eksport, medens man paa den anden Side kræver mere og mere Frihed for den private Handel og Spekulation. I Aarene 1918—20 kæmpede man i de selv samme Skyttegrave om det selv samme Emne. Næppe havde Kanonerne paa Vestfronten indstillet deres Arbejde, før Kravet om Kræfternes frie Spil rejstes her i Landet med den yderste Voldsomhed. Den daværende radikal-socialistiske Regering saa Faren for vort Lands Pengevæsen, for Industrien, for Haandværket, Landbruget, ja, for Handelen ved at slippe de frie Kræfter løs. Man fremsatte Lovforslag, hvis Formaal var at hindre, at de Penge, der var tjent under Krigen, i Løbet af et Øjeblik løb ud af Landet, men de frie Kræfters Mænd afviste haanligt disse Forslag og Advarsler og foregøglede Befolkningen, at en ny Guldalder vilde oprinde, naar alle snærende Baand løstes. De frie Kræfters Mænd sejrede, takket være den Hjælp, de fik fra konservativ Side.

Følgerne kender vi alle sammen; i Løbet af 3 Aar havde vi soldet 3 000 Millioner bort, og vi var atter en Skyldner-Nation, der skulde betale store Renter til Udlandet. Og Følgerne blev meget værre: Staten stod over for store Udgifter til Genrejsning af Sønderjylland, de frie Kræfters store Spekulationsforetagender brød sammen, og i Faldet rev de Snese af Banker med sig og en lang Række af produktive Virksomheder som Følge af den vilde Import, der havde fundet Sted. Arbejdsløsheden vok-